

Et dredde Episödsche

vrtällt van Urbas Franz

Jez kömp dat Episödsche, wie Eu em Fernsehen woor, on e paar Daach donoo en Lank eröm shtolzeede.

Dat kann so öm nüngteen hongert aachonsipsisch jewäss sin, doo sette merh, min Frau on esch, filleich de meeste Lütt van Lank on Lotum, ovens vör dat Fernseh, doo es op eemol Kauertz Eu janz jroot em Beld. Fernsehreporter woore beej Eu en sin Woonung, en Bräunlingen em Schwarzwald. Dat Fernsehen wollt et jez ens janz jenuu weete, wie dat doomols so vör vezisch Joor möt däm Wankelmotor odder so wat äänliches nouu eijentlich jewäss es.

Doo konnt merh ens so rischtisch senn, wie Eu doo dr jroote Mann mankeede. Janz dr Eu, noch dat selve Maulwerk wie esch em vörrem Kreesch noch jekannt han. On wat hat dä sesch vör dat Interviju fein jemäkt. Dr bääste Aanzoch aan, möt ene dike witte Schlips, so schpelde Eu dä jroote Professor. Eu beschtong doo drop, dat dä sojenannte Wankelmotor sin Erfindung woor. Hä leejde jroote Zeischnunge op dr Dösch on zeischde doobeej sin Modell, wat dä all die Joore en enn extra doovür jeboude Jlaasvitriin vrwaat hat.

Dat woor so rischtisch schpannend. Doo hant wall all die Länkter on Lotemer, die dat Schpell em Fernseh jesenn hant, de Loff anjehalde on jeseit: no kiik ens eener dä Kauertz Eu aan, wat dä op em alde Dach noch ene berüümde Mann jewoode es.

On jez kömp dat Shtöckske van däm Besöök:

Villeisch een Wääk noo däm Fernsehpalaaaver woor Eu en Lootem beej Küppisch Fritz op Besöök jewäs. Wohin hä jonn wollt, weet esch bis hütt noch net, jedenvalls schpazeede hä över de Hauptschtroot en et Döörp. So jäjenööver de Schpaarkass kömp hä min Frau entjaje. Esch mot jertz doobeej saare, dat min Frau außer em Fernsehen dä Eu em Lääve noch net jesenn hat. Äver dä dicke witte Schlips dä veel doch e betsche ärsch op. Min Frau blif vör däm Eu shton on säät janz kurajeet: "Sind Sie Herr Eugen Kauertz, der in der vorigen Woche im Fernsehen war?" Eu woot ene Meter jröter on säät janz shtolz "ja, der bin ich!" Doodrop min Frau: "Ich bin die Frau vom Urbas Franz, der hat mir schon viel von Ihnen erzählt, und der würde sich freuen, Sie wiederzusehen. Wenn Sie ein wenig Zeit haben, lade ich Sie ein, mit zu kommen".

On en Minüt drop scheldet Kemperallee 5 beej Urbas. - Esch träk die Düür bis hengevüür op, on wää schteet medde em Raame - dä Kauertz Eu. Merh hadden os al vezisch Joor net miir jesenn, die Vreut woor äärlisch so jroot, merh sind os als alde Vrönde en de Ärme jevalle. Eu hat völl Tiit on es en paar Shtond beej os jebleeve. Hä hät beejm Vrtälle ene Teller Schnittsches vrdrökt, die min Frau vör däm jemäkt hat, on doo koome merh och op dat Thema Fernsehen on Wankelmotor. Eu mende, "doo kannze ens senn, wie berühmt esch bön! Op sonne Mann wie mesch kann janz Lank doch wal shtolz sin!"

Beem Vrtäll trook hä sinne Reisepass ut de Täsch. Doo konnze bloos schtaune, wiewöll Schtempele dodren woore, donoo hat Eu so zemlich de janze Welt bereist; on dat Klöschtischste woor, vüüre op däm eeschde Blatt van däm Pass schtong: Dr. Eugen Kauertz, Dipl. Ing. - Esch keek däm aan on vrorde, "seejt wann häs du dan dr Doktertitel"? -

Äver dat es wier en Episödsche vör sesch, doodröver mot esch en anger Kiir vrtälle.

Eu schprook übrijens immer noch perfekt Länkter Platt, on doo hööde esch van däm, dat hä al öfter beej Küppisch Fritz jehonnt hät. "Ja" sääte, "esch han däm Fritz hüt en Jemälde van mesch jeschenkt, on doomöt woot esch dann och jewaar, dat Eu jez och noch onger de Kunzmöoler jejange es. "Also, Franz, wenn esch de nächste Kiir noo Lank koom, dann kres du och en Werk van mesch." Jez weet esch net ov hä mesch vrjääte hät, oder ov hä seit däm net miir en Lank jewäs es. Dat Jemälde sollt, wie hä sät, en Andenke an os jooe Vründschaf wääde.

Äver esch bön äärlisch janz traurisch doodröver, esch han Eu net miir jesenn, hä woor och net miir en Lank. Beem letzte Besöök woor hä bald achzisch Joor alt. Esch weet äver van Amts wääje, dat hä eene Mont vüür sinne Nüngzischste em Dezember 1988 jeschtorve es. -

Wie Eu sesch verabschiid hat, doo hadde merh allebets ken Ahnung dat merh os net miir senn sollde, äver hä hät noch en paar janz feierliche Wööt vör os twei jeseit. Hä schtellde sesch henger dä Lehnschtool, woo hä de janze Tiit drop jesääte hat, on sät janz schtolz: "Heej dä Schtool kannze jetz vrjolde loote! Öt wääde Reporter en üer Huus koome on dä Schtool avfotjafiire, on iir twei wäät möt dä vrjolde Schtool noch so berüümt wie esch et allsoläave jewäs bön!"

Wat et noch tu vrtälle jöv? Avwaade, et wöt noch schpannend; äver dann es et och de letzte Kiir.

